

Leidse thuisloze jeugd vindt steun in Social Parent

LEIDEN - Het gaat goed met het project 'Social Parenting', dat thuisloze jongeren koppelt aan mentoren. Dat concludeert Marijke ten Brink van de Leidse opvang De Binnenvest, die het project afgelopen najaar begon.

Door **Liza Janson en Marleen Hogendoorn** - 9-6-2016, 18:25 (Update 9-6-2016, 18:26)

Marijke ten Brink van De Binnenvest begon vorig jaar het project Social Parenting.

Het liep niet gelijk van een leien dakje. De eerste paar maanden waren er strubbelingen. De jongeren die gekoppeld werden aan een mentor, een zogeheten Social Parent, hadden te veel problemen of waren niet gemotiveerd genoeg. „Het ging niet erg voorspoedig, ik was nog zoekende hoe ik de jongeren het beste kon koppelen. Maar inmiddels hebben we een nieuwe club jongeren bij wie het wel heel goed loopt”, zegt Ten Brink enthousiast.

Het gaat ook niet om grote aantallen. Drie jongeren zijn nu gekoppeld aan een Social Parent. Het zijn mensen die een luisterend oor bieden, met wie ze een stukje kunnen wandelen of regelmatig berichtjes sturen of bellen hoe het gaat. De term Social Parenting komt van de in Leiden gevestigde stichting International Child Development Initiatives (ICDI). Het idee borduurt erop voort dat jongeren die problemen hebben een volwassen iemand nodig hebben die zich over hen kan ontfermen. Na de lancering van het project meldden zich vijftien mensen aan om Social Parent te worden, daarvan zijn er na de kennismakingsbijeenkomsten nog zes over.

Eén van hen is Janet van Dijk (50) uit Oegstgeest. Ze wilde al een tijd vrijwilligerswerk doen, maar wist niet goed wat. Toen ze van het project hoorde, werd ze enthousiast. „Je hebt echt contact met iemand en ik vind het fijn om iets nieuws, iets onbekends te doen. Ik leef in een bijna volmaakte wereld, dan is het goed om met een andere wereld in contact te komen.”

Klapperende oren

Sinds zes weken is ze Social Parent van een meisje van 24 dat net twee maanden in de crisisopvang woont. „Elke keer als ik haar spreek, zit ik met mijn oren te klapperen. Dan denk ik: jeetje wat heb jij veel meegemaakt. Het staat zo ver van me af.” Zo'n één keer in de week zien ze elkaar, drinken iets of wandelen een stukje. „Het gaat goed. We kennen elkaar nog niet heel goed, maar ik heb het idee dat het klikt, dat we een aardige vorm hebben gevonden.” Wat die vorm dan is? „Ik ben geen moeder of hulpverlener. Ik denk dat ik meer een oudere vriendin ben, iemand die er voor haar is. Ik hoop dat ze bij mij terecht kan als er iets is.”

Ook jongeren zelf reageren positief, merkt Ten Brink. „Ik heb de indruk dat ze er wat aan hebben, het is belangrijk dat het een neutraal persoon is. Ik denk dat er vertrouwen is en dat het contact goed is.”

Kwetsbare groep

Van Dijk is blij met haar 'mentorschap'. „Het is ook goed voor mezelf. Je moet iets anders uit jezelf halen, dingen anders bekijken.” Ook al voelt ze zich geen moeder van het meisje, verantwoordelijk voelt ze zich wel. „Pas geleden maakte ik me zorgen. Het is een heel kwetsbare groep, ik weet dat ik haar niet kan redden, maar ik wil heel graag dat het goed met haar gaat.”

De Binnenvest is nog steeds op zoek naar nieuwe Social Parents, ook al zijn er nog drie die nog niet zijn gekoppeld aan een jongere. Ten Brink: „We vinden het belangrijk om een goede koppeling te maken. Daarmee valt of staat het.”

Eigenlijk zou elke jongere een coach moeten hebben

„We appen”, sluit Idriss (24 jaar) zijn gesprek met André (57 jaar) af. Idriss, overigens niet zijn echte naam, is een van de jongeren die aan een Social Parent is gekoppeld. Op zevenjarige leeftijd kwam hij met zijn familie vanuit Afrika naar Nederland. Eerst woonde hij in Rotterdam, maar daar ging hij met de verkeerde vrienden om. Op zijn dertiende verhuisde hij daarom met zijn familie naar Leiden. „Daar was het rustiger voor me. Als we dat niet hadden gedaan, dan was ik een heel ander persoon geworden denk ik.”

Zijn middelbare school maakte hij hier af en ook zijn opleiding Commerciële Medewerker Binnendienst. Op zijn achttiende ging hij uit huis. „Na mijn studie moest ik het studentenhuus waar ik woonde uit. Vervolgens had ik moeite met het zoeken van een eigen woning. Ik logeerde bij vrienden en was ook wel een beetje laks erin want ik ging niet serieus op zoek.” Bij De Binnenvest kon Idriss een postadres hebben waar zijn belangrijke post naartoe werd gestuurd, handig als je geen vast adres hebt. Hij stond hier een jaar ingeschreven. „Op een gegeven moment moest ik echt een eigen woning zoeken. Als je iets echt wil, dan kan je het ook bereiken. Dat geldt voor alles: voor werk, voor school en dus ook voor een woning. Ik ben toen serieus gaan zoeken naar een huis, en dat is gelukt.” Inmiddels heeft hij een baan als productiemedewerker in de maakindustrie.

Toekomst

Tijdens een gesprek met De Binnenvest gaf Idriss aan dat hij geïnteresseerd was in een coach waarmee hij kan praten over zijn toekomst. Hij werd aan André gekoppeld, een ondernemer op het gebied van softwarematige oplossingen. Hij las de oproep in deze krant voor vrijwilligers voor het Social Parenting project van De Binnenvest. „Ik meldde me aan omdat ik de jongeren wel wat te bieden heb. Sommigen hebben narigheid meegemaakt, ik kan ze helpen dit te ontvluchten.” Idriss vult aan: „Ik zocht iemand die ondernemer is, die al veel ervaring heeft en waar ik tegenop kan kijken. Zelf heb ik ook ideeën voor een eigen onderneming. Het liefste zou ik daar volgend jaar mee willen beginnen.”

De heren zijn sinds twee maanden een duo. Wekelijks spreken ze af voor een koffie, een biertje of een wandeling en praten ze over de uitwerking van het businessplan maar ook over persoonlijke zaken. „We hadden meteen een klik. Ik houd van de manier waarop André praat, elk woord heeft betekenis en hij zegt geen onnodige dingen.” André: „Ik vind dat hij een uitzondering vormt op zijn leeftijdsgenoten. De nieuwste mobieltjes, dure auto's en grote televisies interesseren hem niet. Hij is een serieuze gast die weet wat hij wil. Hij gaat er echt voor.”

Verkeerde mensen

Volgens Idriss zou elke jongere wel een coach kunnen gebruiken. „Vaak zijn jongeren omringd door de verkeerde mensen. Als je een bepaald doel hebt dan heb je iemand nodig die je daarin begeleidt, met je meedenkt en je fouten laat maken. Misschien durf of kan je niet alles met vrienden en familie bespreken, dan is een Social Parent een goede oplossing. Ik zou dit aan alle jongeren aanraden, niet alleen aan daklozen of drugsverslaafden. Ook als het goed met je gaat kan je zoveel leren van een coach. De jeugd is immers de toekomst.” Later wil Idriss ook zijn opgedane kennis als ondernemer weer delen. „Natuurlijk, als ik succesvol ben, wil ik ook mijn steentje bijdragen en mensen helpen. We worden allemaal als koningen en koningen geboren, maar we moeten wel de juiste weg weten te vinden.”